

UCHWAŁA Nr 67 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 maja 1979 r.

w sprawie umów ubezpieczenia zawieranych przez państwowe jednostki organizacyjne.

W celu ustalenia jednolitych zasad wyrównywania strat spowodowanych przez zdarzenia losowe w mieniu społecznym oraz zwiększenia oddziaływania ubezpieczeń w zapobieganiu szkodom w tym mieniu Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe jednostki organizacyjne są obowiązane zawierać z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń (PZU) umowy ubezpieczenia:

- 1) mienia — od ognia i innych zdarzeń losowych,
- 2) maszyn — od szkód elektrycznych,
- 3) mienia przewożonego — od szkód w transporcie krajowym,
- 4) statków żeglugi śródlądowej — od uszkodzeń (casco),
- 5) statków powietrznych sportowych, sanitarnych i przeznaczonych do wykonywania usług lotniczych — od uszkodzeń (aero-casco).

2. Umowę ubezpieczenia maszyn od szkód elektrycznych zawiera się łącznie z ubezpieczeniem mienia stanowiącego środki trwałe od ognia i innych zdarzeń losowych.

3. Właściwy minister za zgodą Ministra Finansów może zwolnić podległe przedsiębiorstwa od obowiązku ubezpieczenia mienia stanowiącego środki trwałe od ognia i innych zdarzeń losowych oraz maszyn od szkód elektrycznych.

§ 2. 1. Przepisu § 1 ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) jednostek organizacyjnych podległych Ministrom Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Spraw Zagranicznych, z wyjątkiem jednostek prowadzących działalność według zasad rozrachunku gospodarczego,
- 2) przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej,
- 3) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”,
- 4) przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”,
- 5) zakładów budżetowych nie korzystających z dotacji budżetowych oraz gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych,
- 6) jednostek budżetowych oraz innych niż określone w pkt 5 zakładów budżetowych.

2. Jednostki organizacyjne wymienione w ust. 1 pkt 1—5 mogą zawierać umowy ubezpieczenia, o których mowa w § 1 ust. 1, za zgodą właściwego ministra lub wojewody (prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego).

3. Jednostki organizacyjne wymienione w ust. 1 pkt 6 mogą zawierać umowy ubezpieczenia, o których mowa w § 1 ust. 1, za zgodą Ministra Finansów, wyrażoną na wniosek właściwego ministra lub wojewody (prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego).

§ 3. 1. Państwowe jednostki organizacyjne mogą zawierać z PZU umowy ubezpieczenia:

- 1) pojazdów mechanicznych od uszkodzeń (auto-casco),
- 2) mienia od kradzieży z włamaniem i rabunku,
- 3) szyb i innych przedmiotów szklanych od stłuczenia,
- 4) upraw od gradobicia, powodzi i innych zdarzeń losowych, jeżeli nie są objęte obowiązkowym ubezpieczeniem ziemiopłodów w gospodarstwach rolnych,
- 5) zwierząt gospodarskich od padnięcia i innych zdarzeń losowych,
- 6) odpowiedzialności cywilnej z tytułu szkód nie objętych przepisami o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

2. Zakłady budżetowe korzystające z dotacji budżetowych oraz jednostki budżetowe mogą zawierać umowy ubezpieczenia wymienione w ust. 1 po uzyskaniu zgody, o której mowa w § 2 ust. 3.

§ 4. Minister Finansów, na wniosek właściwego ministra, może wyrazić zgodę na zawieranie przez państwowe jednostki organizacyjne innych umów ubezpieczenia niż wymienione w § 3 ust. 1 i § 7 ust. 1.

§ 5. 1. Przedmiotem ubezpieczenia od ognia i innych zdarzeń losowych jest mienie znajdujące się w posiadaniu ubezpieczającej jednostki organizacyjnej oraz mienie osobiste jej pracowników znajdujące się na terenie zakładu pracy, a także posiadane przez nich w podróży służbowej.

2. Odpowiedzialnością z tytułu ubezpieczenia (ust. 1) objęte są w szczególności szkody spowodowane przez pożar, piorun, wybuch, huragan, powódź, deszcz nawalny, grad, upadek pojazdu powietrznego, wydostanie się wody z urządzeń wodno-kanalizacyjnych, lawinę, zapadanie i usuwanie się ziemi.

3. PZU nie ponosi odpowiedzialności za szkody w mieniu osobistym pracowników ubezpieczonej jednostki organizacyjnej, które są objęte przepisami o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

4. Mienie stanowiące środki trwałe, z wyjątkiem określonego w ust. 5, ubezpiecza się w wartości nowej, to jest bez uwzględnienia zużycia (amortyzacji).

5. Mienie stanowiące środki trwałe w nieczynnych zakładach lub objęte planem remontów w roku, w którym nastąpiła szkoda, budynki i budowle o charakterze tymczasowym oraz maszyny, aparaty i urządzenia przeznaczone na złom ubezpiecza się w wartości rzeczywistej, to jest z uwzględnieniem zużycia (amortyzacji).

6. Mienie stanowiące środki obrotowe ubezpiecza się w wartości rzeczywistej.

§ 6. 1. Przedmiotem ubezpieczenia maszyn od szkód elektrycznych są maszyny, aparaty i urządzenia elektryczne stałe, do których stosuje się przepisy o eksploatacji technicznej urządzeń elektrycznych.

2. Odpowiedzialnością z tytułu ubezpieczenia (ust. 1) objęte są szkody elektryczne w maszynach, aparatach i urządzeniach elektrycznych, powstałe w czasie ich eksploatacji zgodnie z przepisami określonymi w ust. 1.

3. Mienie, o którym mowa w ust. 1, ubezpiecza się w wartości nowej.

§ 7. 1. Przedmiotem ubezpieczenia mienia od szkód w transporcie krajowym jest mienie przewożone na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej środkami transportu lądowego, rzeczno, lotniczego lub jako przesyłki pocztowe.

2. Odpowiedzialnością z tytułu ubezpieczenia (ust. 1) objęte są szkody w przewożonym mieniu spowodowane zdarzeniami losowymi, które pozostają w związku z transportem mienia i jego składowaniem u przewoźnika w czasie transportu.

3. Obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia ciąży na tej jednostce organizacyjnej, która zgodnie z obowiązującymi przepisami lub umową ponosi ryzyko przypadkowej utraty lub uszkodzenia mienia w czasie transportu.

4. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą wykluczyć z ubezpieczenia niektóre rodzaje mienia, co do którego istnieje małe prawdopodobieństwo uszkodzeń lub utraty w czasie transportu.

§ 8. 1. Przedmiotem ubezpieczenia statków żeglugi śródlądowej (casco) są statki podlegające wpisowi do rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej, jak również znajdujące się na tych statkach przedmioty należące do inwentarza statku, części zapasowe do poszczególnych urządzeń statku oraz mienie osobiste członków załóg pływających.

2. Odpowiedzialnością z tytułu ubezpieczenia (ust. 1) objęte są w szczególności szkody spowodowane przez zderzenie się statków, zatonięcie, pożar, piorun, wybuch, huragan i sztorm, najechanie na mieliznę, budowlę wodną, przeszkody podwodne lub nawodne, spadnięcie przedmiotu na statek, działanie lodu lub kry lodowej, kradzież lub rabunek statku.

§ 9. 1. Przedmiotem ubezpieczenia statków powietrznych od uszkodzeń (aero-casco) są statki powietrzne używane do celów sportowych, sanitarnych, szkoleniowych oraz przeznaczone do wykonywania usług lotniczych i podlegające wpisowi do polskiego rejestru państwowego statków powietrznych.

2. Odpowiedzialnością z tytułu ubezpieczenia objęte są (ust. 1) w szczególności szkody spowodowane przez zderzenie się statków, zderzenie z ziemią albo z przedmiotami stałymi lub ruchomymi, pożar, piorun, wybuch, huragan, grad, powódź, zatopienie, kradzież lub rabunek statku.

§ 10. Mienie, o którym mowa w § 7—9, ubezpiecza się w wartości rzeczywistej.

§ 11. Odpowiedzialność PZU z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (§ 3 ust. 1 pkt 6) powinna być ograniczona w całości lub w części, jeżeli szkoda wynika wskutek zawinionej działalności lub zaniechania polegającego na rażącym naruszeniu obowiązujących przepisów przez ustawowy lub statutowy organ państwowej jednostki organizacyjnej, jak również przez jej pracowników, których zachowanie się, stosownie do ogólnych warunków ubezpieczenia, uznane jest za równoznaczne z działaniem lub zaniechaniem tego organu.

§ 12. 1. Jeżeli zgłoszone do ubezpieczenia mienie jest zabezpieczone lub użytkowane niezgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach regulujących zapobieganie powstawaniu szkód, a w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, o budowie i eksploatacji urządzeń technicznych oraz wykonywaniu dozoru technicznego nad tymi urządzeniami, albo w ogólnych warunkach ubezpieczenia, PZU uzależni zawarcie umowy ubezpieczenia albo jej przedłużenie na następny okres roczny od uprzedniego usunięcia stwierdzonych w tym zakresie braków.

2. W razie stwierdzenia, że szkoda w ubezpieczonym mieniu powstała wskutek nieprzestrzegania przez ubezpieczoną jednostkę organizacyjną wymagań określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, PZU może odmówić odszkodowania w całości lub w części, chyba że zapłata całości lub części odszkodowania odpowiada w danych okolicznościach zasadom współżycia społecznego albo interesom gospodarki narodowej.

§ 13. W niektórych rodzajach szkód powstałych w mieniu społecznym, w szczególności w czasie jego wytwarzania, przechowywania, transportu, a także eksploatacji, stosuje się określony procentowo lub kwotowo udział własny ubezpieczającej państwowej jednostki organizacyjnej w pokryciu szkody.

§ 14. 1. Szczegółowe zasady odpowiedzialności PZU w wypadkach, o których mowa w § 11 i 12, określają właściwe dla danego rodzaju umów ubezpieczenia ogólne warunki ubezpieczeń, ustalone z uwzględnieniem zasad określonych w uchwale. Warunki te określają także rodzaje szkód, o których mowa w § 13, wysokość udziału własnego ubezpieczających jednostek organizacyjnych w tych szkodach oraz wysokość szkód drobnych wyłączonych z ubezpieczenia.

2. Do czasu wydania nowych ogólnych warunków ubezpieczeń obowiązują dotychczasowe ogólne warunki ubezpieczeń.

§ 15. Uchwała nie ma zastosowania do ubezpieczeń prowadzonych przez Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” Spółka Akcyjna.

§ 16. Zaleca się organizacjom spółdzielczym, jak również organizacjom społecznym będącym jednostkami gospodarki uspołecznionej, stosowanie przepisów uchwały.

§ 17. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 1 Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia 1951 r. w sprawie ubezpieczenia środków trwałych przedsiębiorstw przemysłu państwowego oraz przedsiębiorstw i jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr A-4, poz. 47);

- 2) zarządzenie nr 217 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 7 czerwca 1951 r. w sprawie zasad ubezpieczenia mienia jednostek gospodarki uspołecznionej od ognia i innych zdarzeń losowych (Monitor Polski Nr A-59, poz. 778);
- 3) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 19 września 1951 r. w sprawie zasad ubezpieczenia mienia w transporcie krajowym przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-86, poz. 1182 i z 1953 r. Nr A-78, poz. 928);
- 4) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 23 lipca 1963 r. w sprawie ubezpieczenia inwentarza żywego w pań-

stwowych gospodarstwach rolnych (Monitor Polski Nr 67, poz. 330);

- 5) okólnik nr 6 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8 lipca 1955 r. w sprawie wyłączenia z ubezpieczenia środków trwałych przedsiębiorstw wielkiego i średniego przemysłu państwowego (Biuletyn PKPG Nr 17, poz. 60);
- 6) pismo okólne nr 4 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 maja 1951 r. w sprawie wyłączenia z ubezpieczenia mienia jednostek budżetowych (Biuletyn PKPG Nr 16, poz. 160).

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

80

UCHWAŁA Nr 72 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 maja 1979 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie tworzenia i gospodarowania rezerwami funduszu płac.

Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 163 Rady Ministrów z dnia 11 listopada 1977 r. w sprawie tworzenia i gospodarowania rezerwami funduszu płac (Monitor Polski Nr 32, poz. 156) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4:

a) w ust. 1 pkt 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) oszczędności funduszu płac, uzyskanych w roku poprzedzającym rok obliczeniowy w stosunku do skorygowanego narodowego planu społeczno-gospodarczego“;

b) skreśla się ust. 3;

2) w § 6 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przekroczenia funduszu płac na wszystkich szczeblach organizacyjnych w części nie pokrytej rezerwami funduszu płac, przewidzianymi do wykorzystania w roku obliczeniowym, pomniejszają stan rezerw funduszu płac do wysokości zaistniałego przekroczenia, niezależnie od obowiązujących sankcji.“

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: *w z. J. Szydłak*

81

UCHWAŁA Nr 75 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 maja 1979 r.

w sprawie bezpośredniej sprzedaży detalicznej niektórych wyrobów przez ich producentów.

W celu ułatwienia ludności zakupu niektórych wyrobów, a także w celu odciążenia transportu kolejowego, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Upoważnia się przedsiębiorstwa produkujące wyroby wymienione w wykazie wyrobów dopuszczonych do sprzedaży detalicznej odbiorcom indywidualnym przez producentów, stanowiącym załącznik do uchwały, do wpro-

wadzenia detalicznej sprzedaży tych wyrobów indywidualnym odbiorcom, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2.

2. Sprzedaż wyrobów, o których mowa w ust. 1, objętych systemem rozdzielnictwa następuje na podstawie zezwoleń wystawianych przez upoważnione terenowe organy administracji państwowej albo właściwe jednostki obrotu towarowego.